

Αρχιερατική αγρυπνία στην Παναγία Δοβρά για τον Όσιο Γεράσιμο τον Υμνογράφο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το βράδυ της Παρασκευής 6 προς ξημέρωμα του Σαββάτου 7 Δεκεμβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε αγρυπνία στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά στη Βέροια με την ευκαιρία της εορτής του Οσίου Γερασίμου του Μικραγιαννανίτου του Υμνογράφου.

Στην αγρυπνία μετείχαν αντιπροσωπίες από τις Ιερές Μονές της Μητροπόλεως καθώς και πλήθος πιστών.

Κατά τη διάρκεια της αγρυπνίας τέθηκαν σε προσκύνηση αποτμήματα των ιερών λειψάνων του Οσίου Γερασίμου.

Το ιερό αναλόγιο διακόνησαν οι ιεροψάλτες κ. Θεμιστοκλής Στεργίου, κ. Δημήτριος Χειλάς και κ. Θωμάς Μούτσιος.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Γεράσιμε σοφέ ... κατάπεμψον τήν χάριν σου τοῖς ὕμνοῦσι σε σήμερον καί παράστηθι ἡμῖν θερμός ἀντιλήπτωρ».

Τήν ιερή ἀλυσίδα τῶν προφητῶν, τῶν ἁγίων ἱεραρχῶν, μαρτύρων καί ὁσίων, τῶν ὁποίων τίς μνημέες ἐπιτελεῖ ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία αὐτές τίς ἡμέρες, συνεχίζει ὁ νέος μας ὁσιος, ὁ ὁσιος Γεράσιμος ὁ Ὑμνογράφος, ὁ Μικραγιαννανίτης.

Καί δέν εἶναι ὁ ὁσιος Γεράσιμος, πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποῖου ἀγρυπνήσαμε ἀπόψε στό Καθολικό τῆς Ἱερᾶς μας Μονῆς, ἐφάμιλλος μόνον τῶν ὁμωνύμων τοῦ ὁσίων, τοῦ ὁσίου Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου καί τοῦ ὁσίου Γερασίμου τοῦ νέου, τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ. Εἶναι ἐφάμιλλος καί ἰσοστάσιος καί τῶν προφητῶν, τῶν ἱεραρχῶν, τῶν μαρτύρων καί τῶν ὁσίων, οἱ ὁποῖοι ἁγιαζοῦν μέ τίς μνημέες τους τήν προεισόδιο νηστεία τῶν Χριστουγέννων καί προετοιμάζουν τίς ψυχές μας γιά τή μεγάλη Δεσποτική ἐορτή.

Εἶναι ἐφάμιλλος καί ἰσοστάσιος τῶν προφητῶν, γιατί προφητικό εἶναι τό χάρισμα τοῦ ὕμνογράφου, τό ὁποῖο τόσο πλούσιο ἔλαβε ἀπό τόν Θεό ὁ ὁσιος Γεράσιμος. Εἶναι προφητικό, γιατί ὁ ὕμνογράφος ἀναγγέλει, ὅπως καί ὁ προφήτης, τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ καί καλεῖ τοὺς ἀνθρώπους νά ἀκολουθήσουν ἐν μετανοίᾳ τήν ὁδὸ τοῦ Κυρίου.

Εἶναι ἐφάμιλλος τῶν προφητῶν, γιατί οἱ χιλιάδες ὕμνοι τοὺς ὁποίους συνέθεσε ὁ ὁσιος Γεράσιμος δέν ἦταν ἔργο καλάμου ἀνθρωπίνου καί γνώσεων κοσμικῶν, ἀλλὰ καρπὸς τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἦταν θεοκίνητος ὁ κάλαμός του, πνευματέμφορη ἡ καρδιά του, σκὴνωμα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ ἡ ψυχὴ του, δοχεῖον καθαρὸν τῆς θείας Χάριτος καί τό ἀσκητικό σῶμα του, πού ἀνερχόταν μαζί μέ τήν ψυχὴ του στό νοητό Θαβώρ, στό ταπεινὸ γραφεῖο τῆς Καλύβης του, ὅπου συνέθετε τοὺς ὕμνους του καί ἀπὸ ὅπου, ὅταν κατερχόταν, ἀντανakλοῦσε στό πρόσωπό του τό φῶς τῆς θείας Χάριτος, κάνοντας αἰσθητὴ καί στοὺς ἀδαεῖς ἀκόμη καί ἀρχαρίους στήν πνευματικὴ ζωὴ τήν καλὴν ἀλλοίωση τοῦ ὁσίου.

Εἶναι ὅμως ὁ ὁσιος Γεράσιμος ὁ Ὑμνογράφος ἐφάμιλλος καί ἰσοστάσιος καί τῶν ἁγίων ἱεραρχῶν, τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων καί τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου

ἐπισκόπου Μεδιολάνων, μέ τόν ὁποῖο συνεορτάζει, ὄχι μόνον διότι διδάσκει μέ τούς ὕμνους του καί τή ζωή του ὅ,τι ἐκεῖνοι ἐδίδαξαν μέ τούς λόγους τους, ἀλλά καί διότι καί ἐκεῖνος ὑπερεμάχησε τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ὅπως καί οἱ μεγάλοι αὐτοί ἱεράρχες, ὅταν μέ τήν ἀπόφασή του νά μήν ἀκολουθήσει τόν Γέροντά του στόν κόσμο, ἀλλά νά παραμείνει ἀμετακίνητος στά ὅρια πού ἔθετε ἡ Ἐκκλησία καί νά μήν παρασυρθεῖ ἀπό τήν πλάνη καί τίς ἔριδες πού κάποιοι δημιουργήσαν, ἀλλά καί ὅταν ἀργότερα ἔμεινε ἐδραῖος καί ἀφοσιωμένος στό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο, ἔδωσε γνήσιο παράδειγμα ὑπακοῆς στήν Ἐκκλησία καί ὀρθοδόξου πίστεως καί πράξεως.

Μάρτυς ὄχι μόνο τῆς συνειδήσεως, ὅπως εἶναι κάθε μοναχός, ἀλλά καί μάρτυς κατά κυριολεξία εἶναι ὁ ὁσιος Γεράσιμος, καθώς ἀπό τά πρῶτα χρόνια τῆς ἀσκητικῆς του ζωῆς βίωσε τό μαρτύριο τῆς μονώσεως καί τή δοκιμασία τῆς ἀνθρωπίνης ἐγκαταλείψεως στήν ἔρημο τῆς Μικρᾶς Ἀγίας Ἀννης καί βρέθηκε νά παλεύει μέ σθένος ἀκόμη καί σωματικά κατά τῶν δαιμόνων, προκειμένου νά μήν ἀρνηθεῖ τήν ἀγάπη στόν Χριστό καί στήν Παναγία Μητέρα του πού ὁδήγησαν τά βήματά του στό Περιβόλι της. Καί ἐν τέλει ἀξιώθηκε νά δεῖ, ὅπως ἐκεῖνοι, τόν Χριστό νά τόν ἐνισχύει καί νά τόν παρηγορεῖ στόν ἀγώνα του, ὡς ἐφάμιλλος καί ἰσοστάσιός τους.

Ἀλλά καί ποιός μπορεῖ νά μήν θεωρήσει τόν ὁσιο Γεράσιμο τόν Ὑμνογράφο ἰσοστάσιο καί ἐφάμιλλο τῶν ὁσίων καί θεοφόρων πατέρων, τῶν ὁποίων τόν ζῆλο ἐζήλωσε καί τόν βίο μιμήθηκε, «τό κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον» μέ τήν ὑπακοή, τήν ἐγκράτεια, τή νηστεία, τήν ταπείνωση, τήν καθαρότητα τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος, καί μέ τήν ἀδιάλειπτη προσευχή, ὥστε νά καταστεῖ μέτοχος οὐρανίων δωρεῶν καί χαρίτων καί νά ἔχει παρρησία στόν θρόνο τοῦ Θεοῦ, ὅπου συνευφραίνεται, «καθαρῶς ἐποπτεύων τήν Ἀγίαν Τριάδα» μετά πάντων τῶν ἁγίων, τῶν ὁποίων ὑπῆρξε συνόμιλος ἀπό αὐτή τή ζωή, ἀπό αὐτή τή γῆ.

Αὐτοῦ τοῦ μεγάλου Ὁσίου τῆς Ἐκκλησίας μας καί μεγάλου Ὑμνογράφου της τιμήσαμε τή μνήμη μέ τήν ἀποψινὴ Ἀγρυπνία. Ὅχι γιατί ὁ ὁσιος Γεράσιμος ἔχει ἀνάγκη τήν τιμή, ἀλλά γιατί ἐμεῖς πού ἀγωνιζόμαστε στόν στίβο τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καί βαδίζουμε τόν ἀνάντη δρόμο τῆς μοναχικῆς πολιτείας ἀλλά καί τῆς κοσμικῆς, ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό ὁδηγούς, ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό ἱχνη ἁγίων, τά ὁποῖα θά ἀκολουθήσουμε γιά νά προσεγγίσουμε τό ἐφετόν, τό ὁποῖο ἐπέτυχαν καί ἐκεῖνοι, ἐπέτυχε καί ὁ ὁσιος Γεράσιμος ὁ Μικραγιαννανίτης.

Καί ἀπόψε πιστεύω ὅτι ὁ ὁσιος καί θεοφόρος πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος ὁ Ὑμνογράφος ἄκουσε τήν ἰκεσία μας, ἄκουσε τήν παράκλησή μας καί ἦταν παρὼν ἀνάμεσά μας, ἐδῶ στό Καθολικό τῆς Ἱερᾶς μας Μονῆς, ἀνάμεσα στοὺς μοναχοὺς καί τίς μοναχές τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, ἀνάμεσα στοὺς ἀδελφούς μας πού ἀγρύπνησαν μαζί

μας απόψε για να τιμήσουν τη μνήμη του, και έπαναλαμβάνει και σέ μᾶς ὁ Ὅσιος μυστικά, αὐτό πού έπαναλάμβανε πάντοτε στούς πατέρες τῆς Συνοδείας μας καί για τό ὁποῖο διαβεβαίωne καί τίς μοναχές τῆς Μονῆς τῆς Παναγίας Γοργοεπηκόου Μάνδρας, λέγοντας: «ναί, ἀδελφοί μου, ναί, ἀδελφές μου, ἡ Παναγία, οἱ ἅγιοι εἶναι παρόντες, ὅταν ἐμεῖς ἀγρυπνοῦμε προσευχόμενοι πρός τιμήν τους, ὅπως ἀγρυπνοῦσαν καί οἱ ἴδιοι στή ζωή τους».

Ναί, ἀδελφοί μου, ἦταν καί ὁ ὅσιος Γεράσιμος παρών καί χαίρων ἀνάμεσά μας απόψε, χαίρων ὅχι γιατί τόν τιμήσαμε, ἀλλά γιατί ἀγρυπνήσαμε προσευχόμενοι καί δοξάζοντας τόν Θεό, «τόν ἐνδοξαζόμενον ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ». Γιατί ἡ δική μας ἀγρυπνία καί προσευχή μᾶς ἔφερε πιό κοντά στόν Θεό, ἀλλά καί ἔφερε τή χάρη του στήν ψυχή μας.

Ἦταν ἐδῶ ὁ ὅσιος Γεράσιμος καταπέμποντας τή χάρη του, ὅπως τοῦ ζητήσαμε, για να μᾶς ἐνισχύσει στόν πνευματικό μας ἀγώνα πρός τήν ἐν Χριστῷ ζωή, ὥστε να πορευόμεθα πρός τόν σκοπό τῆς ζωῆς μας μέ τόν δικό του ζῆλο, μέ τή δική του ἀγάπη καί ἀφοσίωση πρός τόν Θεό. Ἦταν δίπλα μας καί θά μένει δίπλα μας «ὡς θερμός ἀντιλήπτωρ», ὅπως τόν παρακαλέσαμε, για να μᾶς στηρίζει καί να μᾶς κατευθύνει, ὥστε να ἀποφεύγουμε τίς παγίδες τοῦ πονηροῦ, ἀρκεῖ καί ἐμεῖς να ἀγωνιζόμεθα μέ ταπείνωση, μέ καθαρότητα καί μέ ὑπακοή να μιμούμεθα τή ἁγία βιοτή του, να ἐπικαλούμεθα τίς πρεσβεῖες του καί να ἐπακολουθοῦμε τοῖς ἴχνεσι αὐτοῦ.

